

[Johs. Larsen.]

pagandaen for dyrkning af grønsager havde medført, at mange havde kastet sig over denne dyrkning. Det er nu ikke så forfærdelig stor en udvidelse af grønsagsarealet, der har fundet sted i det sidste år. I første nummer af „Statistiske Efterretninger“ opgøres, at arealet med grønsager i fjor var 11 000 ha, i år 11 900 ha. Misøren i år kan altså ikke være fremkaldt af den udvidelse af arealet med grønsager, der har fundet sted i år.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede medlem spurgte mig, om der blev lagt hindringer i vejen for eksporten af disse varer. Nej, der foreligger ikke for mig noget som helst i den retning. Jeg har ikke modtaget nogen klage i den retning, og jeg kan heller ikke tænke mig, at nogen kan være interesseret i at hindre denne eksport. Vi er naturligvis alle interesserede i at eksportere disse varer, hvis der kan opnås en nogenlunde rimelig pris. Det vil selvfølgelig give meget større indtægter til landet, end hvis de skal omsættes til kreaturfoder, som det ærede medlem selv gjorde opmærksom på. Men forholdet skyldes først og fremmest simpelt hen, at høsten har været så stor, ikke alene her og i de omliggende lande, men også i de lande, som er købere af disse produkter. Det er i høj grad det sidste, der er medvirkende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Petra Petersen* til ministeren for handel, industri og søfart.

Agter ministeren ikke at frigive mere sæbe?

Petra Petersen: Under hele rationeringsperioden har husmødrene haft stor vanskelighed ved at få den lille tildeling af sæbe til at slå til. Rationeringen er stadig under det halve af, hvad man forstår ved et normalt forbrug af sæbe. Dette er i høj grad gået ud over hygiejnen, hvad læger og skolefolk kan tale med om. Det gælder ikke alene den personlige hygiejne, men også tøj og bolig. Der er mange husmødre, ikke mindst blandt dem med børn, der er over den alder, hvor man kan få ekstra tildeling af sæbe til dem, som i stor udstrækning må sende deres sengelinned til vaskeri for at få sæbe til at vaske familiens øvrige tøj. Jeg kender personlig ikke så få, der bruger denne fremgangsmåde, og det er en unormal og stærk belastning af budgettet, foruden at det

forårsager meget slid på tøjet. Selv med den største sparsommelighed med sæbe bruger vi i dag halvdelen af sæberationen til hånd-sæbe, og med de 100 g sæbe eller vaskepulver om måneden kan husmødrene ikke holde tøjet rent og pænt, som det er husmødrenes stolthed. Resultatet er derfor, at man foruden at have større slid med sin vask også får sit tøj ødelagt. Derfor har jeg ønsket at stille det spørgsmål til den højtærede handelsminister i dag: Hvis der ikke er mulighed for helt at ophæve sæberationeringen, agter ministeren da ikke at frigive mere sæbe til husholdningen?

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det er ganske rigtigt, som det ærede medlem gør opmærksom på, at sæben har været et af de mest alvorlige forsyningsproblemer, at det har skabt vældige vanskeligheder for husmødrene, at det har skabt en tilbagegang på hygiejnens område, såvel den personlige som med hensyn til tøj og bolig, og at det ikke mindst for familier med små børn og for de arbejdere, der har særlig smudsigt arbejde, har været et problem af ganske betydelig rækkevidde. Denne meget beklagelige mangel på sæbe hænger jo sammen med den fedtstofmangel, der har præget ikke alene vort land, men alle Europas lande i forbindelse med krigen.

Sæberationeringen blev her i landet indført i begyndelsen af 1941, således at man fik nogle normalrationer, hvortil kom, at der blev givet ekstratildelinger til børn under 3 år og endvidere til folk med særligt tilsmudsede eller særlig renlighedskrævende arbejde. Disse normalrationer og ekstratationer har praktisk talt været uændrede fra 1941 frem til 1947—48. Det er rigtigt, som det ærede medlem gjorde opmærksom på, at den ration, man herigennem fik, gennemsnitlig ikke lå højere end halvdelen af normalforbruget.

Heldigvis er det på sæbens område lykkedes os at fremskaffe forbedringer, der, ihvorvel de langtfra løser problemet, dog har betydet en ganske væsentlig lettelse. Den første lille forbedring kunne vi skaffe allerede i efteråret 1947, idet man i forbindelse med en teknisk omlægning af sæberationeringen forhøjede den mængde hånd-sæbe, der kunne købes på tillægssæbekortene, med 50 pct. I april 1948 gik man lidt videre, nemlig til en generel forhøjelse af tillægssæberationerne. Det var mit indtryk, at så længe vi ikke var i stand til generelt at forhøje normalrationerne, burde vi i alt fald gøre noget for de allerhårdest ramte, og det var i mange tilfælde de børnerige familier og